

taip. Kaip ir visame kūrinuje, taip ir šia jėges mygtugiai iš-
monių mautas, kuriuanti minūn mygtuką, jog Antanas nerga
prichine liga.

9

R. Granauskas „Gyvenimas po klestu“ (ištrauko)

Romualdas Granauskas - tradicinės lietuvių
kaimiškumas juzos rašytojas. Kūriniose kalba apie
jauniosios ir senosios kultos susvetimėjimą, vertylis fer-
madienę, pagrindinius veikėjus pasirenka senų kaimo žmo-
gų ir i jų raudy žūri į akinių. Nitačių zondame ^{Kurioje?} išgy-
rakas „Gyvenimas po klestu“ ištraukoje.

Pacijoje pradžioje minome, ~~kad~~ erdvės etapus tai yra gatvė:
Nėliau ~~je~~ erdvė pakinta, nei laukienė rugumeta į pusišvin-
men. Gatvės erdvė yra siaura, o pusišvinių platė, leidži-
nintinių moterių užlydys ir į tolimesnį praeitį, ir mygtus apie dabartį.

Antrojei pastraigoję paramone, kad jaunoji kulto išsieny ne-
myganta senosios. Oneli yra barama savo anūku. Argi galime
ant žmogaus pykti už tai, kad jis ji atleja senas nematy-
dangę? Juk jas galėja jau nelaikė nebentinti, tačiau anūkas
mygtu kitaip. Jis galvoja, kad senas žmogus jau nebenturi teisės gy-
diangti gyvenimui, jam leidžiamai tik egzistuoti. Anūkas nemyran-

ta, kad močiutei likis mygtimo, užnugintas, žmogžukas žih-
mas ir meilis. Deja, ~~vyras~~ to negali duoti, nes jo vertybė yra
virškei būtikios: „<...> nemyranta, kad ir senam žmogui da-
liks trupinėlių jo gyvenime, arba bus už tas jo būtakės“. Šie
žodziai išduoda, kad anūkas yra materialistas, o kai žmogui
nugai arien jūnigai, iš jo nelaikia nubaulių ūchrumo.

Oneli yra ~~asotė~~ jučiungybių savo anūkui. Moteris ~~geriausiai~~ jama sava, paliegus, gerai įrodė, o vyres - ~~stogas~~ jaunas, stogus,
stambus, „medinārdis“. Būtent dėl išs kurybių jis šeimoje tur-
ai didžiausią valdiją. Oneli dėl sveikatos yra priklausoma nuo
anūko ir negali jam perpriešinti.

Atrodo, Oneli turėtų būti laiminga. Gyvena ne viena, užauginti
vaikai, anūkas, bet senoji tarp heiliavčios, kad kas žinotų mano
iširdį! Ch to mygtame, kad moteris yra vienija, neturi koki
pariparašoti savo vady, is nėštų kaupio viduje. Atrenkėti kar-
~~tinai~~ ~~karinės~~ anūkes to Vienintelėi laukienėi si atveria iširdį, ka-
dangi anūkas Oneli yra virškei metimas, nors turėtų būti jučiün-
gai. Juk jis gystomis tekė tas pats kerujas...

Kišeni labai daug mygtų ne vien apie naujo dienugą ir jų anū-
kų, bet apibūtai apie jaunimą. Jie galvoja, kad seno žmogaus
noras nereikia jildyti: ~~simtos~~ likusios nėštų jėgas, bendrin vis
blegius matanties elges, je suoliabai norai, i kurias jie atsak-

st ~~tiesiems labuvimui~~: "O kam tau, senai, kuo berailia?" "Senojo
✓ marts, iš kur atvirado tau nuvėlėjimo problema? Ji tuo
I mirandę atsakymą. Tai - radijas, aukštis - tarpinių jaunimą. Jie
prūptato, kad ~~gauja~~ ^{gauja} demokratijos, todėl jaujuto labai ma-
tūs ir igijo didelę valdžią. Negana to, kad šiai likimai sengūnų
grupės nėra nebegerbė, atvodo, kad aukštaičiai jaunimas juos ištū-
mė į gyvenimo: jie radiją ~~nei~~ vienos žodžių nesilinkomas tikiu-
monių kaip Kairienė, nėkaus neibėlams veniosios kartoje atsakyti nuo
monier.

st ~~Kairienės~~ sengūnų valdyga nu senai kavalado, o jaunimas erdvina
medinių rūsių. Kai po metmenes kabelė - medinių daiktas, kuris ~~buvo~~
gyvoji pamaskas tiki tada, kai yra reikalingas. Ir iš tiek moters
omèles Danės jo prisiminimavo tada, kai prisimindavo finigų. O me-
dinių rūsių - žmogus, kiek iširdimi, tačiau iš dar gali girdėti ir
jausti, nes medinė yra gyvo. Nadinė, jaunimas dar turi galimybę išmokyti suprasti senojo karto.

int Oneli iš Kairienė - geras ir artimas draugas. Nors jis bičiukian-
gai viso sengūnų pasilių, bet ~~jei~~ yra dar artimesnis, kadaangi išy
moterys likimai jaučiamū: abi yra vienės, senos, nesuprastos,
neregišamos, ~~nei~~ turinčios medinių rūsių. Monilių, ~~Oneli~~
^{Onė} vadindama Kairienės vardo, parodo, kad jis myli. Oneli Kair-
ienės ^{yra} tai pat labai marts, nei salona, jog iš darinių pagal-

vadavo, kai ~~jei~~ draugei veleni gyventi vienai pabandy. Oneli,
juraudama, buod norėdys gyventi viena, produuria: "... tu
netoliškai gyventum..." Tai vado, kad Oneli Kairienė yra mar-
berni net vijos ūčius.

Tekstas
Tuoje ~~istorijoje~~ jaukotojai turi visi liepa nu ~~Monika~~ ir
atrodė, kad visgaliog halba senojo. Tačiau iš tiek jauko-
tojai halbe Kairienės lipinis, t.y. jis nėra ^{taip} panaudota senosios
mūtinės ir būtent dėl to unidaro toks ~~gyvūnas~~.

Taijį nėje ištraukoje atskleidžiamas senojo ir jaunimo po-
žiūrinė vieni kūtus, parodomos nuvėlėjimos, magtornai, kaičių
taip atsitiko.

9

N. Mikautaitė „Tavo žividekai“

2026-04-27

Vijoliė Mikautaitė - autori XX a. rečiutoja. Per vi-
se savo gyvenimo ji suskriepe labai daug eikėjasių, kiu-
liems būdingas nemužikumas ilgesnis motyvas. Dauguma
autrių kūrymų metinių nuo jės biografija. Eikėjasi "Tavo
žividekai" taip pat galiame nerti nuo N. Mikautaitės pre-
fertinių.

"Tuo firmos stroyos susizome, kad lyginis „as“ - kai mergaitė
L...> nūnų /kūnų/, jaunes mergaičių kūnų L...“. Taip pat